Při volbě vykonané v zasedání notářského kolegia Králové-Hradecko-Chrudimského dne 6. června t. r. byli do notářské komory Králové-Hradecko-Chrudimské na nové funkční období zvoleni: presidentem notář Eduard Pinz ve Vysokém Mýtě; členy komory notáři: Štěpán Chládek v Hradci Král., Jan Holländer v Jaroměři, Eduard Jelen v Pardubicích, Alvín Jeschke v Rychnově nad Kn., Emanuel Morávek v Kostelci nad Orl., Josef Lepšík v Chrudimi; náhradníky notáři: Jarosl. Čermák v Hradci Král., Dr. Bohumil Luska v České Skalici, František Stránský v Opočně.

Reforma občanského práva. Na popud ministerstva spravedlnosti konala se dne 6./II. 1920 u tohoto ministerstva anketa za účelem zákonné úpravy občanského práva soukromého v naší republice. Pozvání k ní representanti vysokých škol (university i techniky) pražských, české i německé národnosti, úředníci ministerstva spravedlnosti a unifikace a příslušníci stavu soudcovského, notářského a advokátního. Za notářskou komoru pražskou dostavili se Dr. Batěk a Dr. Čulík. Schůzi předsedal ministr spravedlnosti Dr. Veselý sám. Schůze měla ráz pouze informativní, i jednalo se zejména o tom, má-li se přikročiti k úplně nové kodifikaci soukromého práva občanského či k pouhému překladu starého občanského zákona náležitě reformovaného. Po čilé výměně náhledů a delší debatě, do níž zasáhli též účinně oba naši zástupcové, usneseno velikou většinou, že s ohledem na situaci nedoporučuje se nějaká radikální změna dosavadního občanského práva soukromého, zvláště ne nějaká kodifikace, která by vyžadovala několik let práce, nýbrž usneseno utvořiti několik odborů pro různé statě občanského zákona, v níž zasedati mají mužové vědy i praktičtí právníci. Do odborů těch designovala notářská komora pražská Dra Baťka, Dra Čapka, Dra Černého, Dra Čulíka, Dra Kreimla, Dra Mokrého a Dra Svobodu.

Informace ciziny o našich zákonech. Generální tajemník společnosti »Société de la legislation compareé«, pan Paul Goule, upozornil zdejší vyslanectví francouzské, že naši právníci nenapsali dosud ani řádky do důležité revue »Bulletin mensuel de la societé de legislation compareé (16, rue du Pré-aux-cieres, Paris VII.) o stavu československého zákonodárství.

Poláci uveřejnili již ve stručné formě veškeré změny svých zákonů. Proto doporučuje ministerstvo spravedlnosti i našemu spolku, aby několik osvědčených právníků informovalo francouzskou veřejnost o našich zákonech. Prosíme pp. kolegy, kteří by měli chuti a času na to, aby nám poslali francouzská pojednání o zákonech našich, jež bychom zaslali do Paříže.

Z praxe fiskální. Rozhodnutím z 30./3. 1920 č. 2520 neuznal nejv. soud dědicům uloženou povinnost k udržování hrobky za passivum pozůstalosti. — Důvody: Dle § 22. c. n. z 15./9. 15 č. 278 odst. 3. náleží k dluhům a nákladům pozůstalostním náklady poslední nemoci a na pohřeb. Příkazy dědicům neb odkazovníkům nesmí býti pokládány za dluhy neb závazky pozůstalosti. Též § 549. obč. zák. Pohřeb jest ukončen uložením mrtvoly do hrobu. Další udržování hrobu neb hrobky a pomníku nelze ani dle obecné mluvy ani dle slov zákona pokládati za součást pohřbu a náklady s tím spojené za část nákladů pohřebních.

Tento nález pokládám zase za čistě fiskální, neboť dědic tu má povinnost a tedy passivum. Správní soud nevysvětlil, proč by v tom případě dědic měl poplatek dědický platiti i z částky, z které nic nemá, která mu v majetek nepřipadla, poněvadž odkaz musil a byl složen u důchodu města k udržování hrobky — ale poplatek z částky byl dědici vyměřen.

Jsou-li tu tedy dědicové různého stupně, vyměří se tedy z takové částky různý poplatek dědický v jakém poměru dědici jsou — ovšem nepřímo.

Habent sua fata — leges! Stan. Pavlíček.

Případ. Manželé V. A. T. v Ch. podali k okresnímu soudu v H. žádost knihovní o vklad vlastnického práva žadatelům na dům č. p. 20. v Ch. na základě smlouvy trhové, podepsané plnomocníkem prodavatelky, jejíž podpis byl na plné moci dto. v Neulengbachu v Něm. Rakousku dne 16./2. 1920 okres. soudem tamtéž legalisován a krajským soudem v St. Pölten superlegalisován.

Okresní soud v H. tuto žádost zamítl z důvodu, že prý plná moc, vystavená, podepsaná a legalisovaná v Něm. Rakousku — není ověřena diplomatickým zástupcem Československé republiky dle § 32. knih. zákona.

Proti tomuto zamítacímu usnesení podána byla stížnost ke kraj. soudu v Ch. — který stížnosti vyhověl z tohoto důvodu:

»Dle výnosu minister. spravedlnosti ze dne 29./3. 1919, Č. 6336/19, věstník Č. 5. — sjednány jsou mezi vládami československou a rakouskou zásady vzájemnosti o právním postavení československ. státních příslušníků ve státě rakouském.

Dle odst. 8. tohoto výnosu nepotřebují listiny, které byly v republice československ. od veřejného úřadu v mezích jeho úředního oprávnění neb od osoby veřejně pověřené v oboru její působnosti v předepsané formě zřízeny neb ověřeny a úředním razítkem opatřeny — žádného dalšího ověření.

Dle předposledního odst. téhož výnosu mají tyto zásady o vzájemnosti býti zachovány i úřady Československé republiky«.

Not. V. Šolta.

Nové důležité zákony.

Zákon ze dne 6. IV. 1920, č. 247, kterým se doplňuje zákon ze dne 27. V. 1919, č. 318 o zajištění půdy drobným pachtýřům.

Zákon ze dne 7. dubna 1920, č. 249, kterým se mění dosavadní zákonná ustanovení o kolku směnečném.

Zákon ze dne 30. III. 1920, č. 252, kterým se vydávají ustanovení o státní vlajce, státních znacích a státní pečeti.

Zákon ze dne 15. IV. 1920, č. 268 o dočasném zastavení působnosti porot.

Zákon ze dne 15. IV. 1920, č. 270, kterým se upravují poměry v soudnictví na území býv. státu uherského.

Zákon ze dne 15. IV. 1920, č. 271, kterým se rozšiřuje platnost zákona ze dne 6. III. 1906, č. 58 ř. z. o společnostech s ručením obmezeným, na Slovensko a Podkarpatskou Rus a pozměňují ustanovení § 115. a 116. tohoto zákona.

Nařízení vlády ze dne 20. IV. 1920, č. 273, jímž se provádí zákon ze dne 30. I. 1920, č. 79, o rozšíření válečné daně na vyšší zisky společnosti a vyšší příjmy jednotlivců z r. 1919, a o změně některých ustanovení zákona ze dne 16. II. 1918, č. 66, o dani válečné.

Zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 285, kterým se vláda zmocňuje ke slučování a rozlučování obcí, k změně hranic obcí, okresů, žup a zemí, jakož i k potřebným administrativním opatřením s tím souvisejícím.

Zákon ze dne 15. dubna 1920, čís. 288, kterým se berou z oběhu titry válečných půjček bývalých států rakouského a uherského a nařizuje jejich dodatečný soupis.

Ústavní zákon ze dne 9. dubna 1920, č. 293, o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního (podle §§ 107., 112. a 116. ústavní listiny).

Ústavní zákon ze dne 9. dubna 1920, čís. 294, o podpisování zákonů a nařízení.

Zákon ze dne 8. dubna 1920, č. 275, o ochraně nájemníků.

Zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 278, o složení a působnosti místních výborů ve Velkém Brně.

Zákon ze dne 9. dubna 1920, č. 280, o zvláštních opatřeních v oboru samosprávy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Zákon ze dne 14. dubna 1920, čís. 300, o mimořádných opatřeních.

Zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 302, kterým se upravují právní poměry spořitelen.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. dubna 1920, č. 305, jímž se prozatímně upravuje zřízení a působnost zemědělské rady pro Slovensko.

Zákon ze dne 8. dubna 1920, č. 329, o převzetí a náhradě za zabraný majetek pozemkový (zákon náhradový).

Zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 330, o volbách župních zastupitelstev a okresních výborů (řád volební).

Zákon ze dne 14. dubna 1920, č. 331, jímž se mění zákon ze dne 13. listopadu 1918, č. 38 Sb. z. a n., o zemském správním výboru pro Čechy.

Zákon ze dne 15. dubna 1920, čís. 333, o náhradě škody obětem politické persekuce za války 1914—1918.

Vyhláška ministra vnitra ze dne 23. dubna 1920, č. 338, o tom, kdy nabývá účinnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 8. srpna 1919, č. 481 Sb: z. a n., o všeobecných občanských legitimacích.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, č. 342, o drahotních přídavcích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, č. 346, jímž se provádí zákon ze dne 20. února 1920, čís. 142 Sb z. a n. o požitcích válečných poškozenců.

Zákon ze dne 14. IV. 1920, č. 347, o akciové bance cedulové.

Nařízení vlády ze dne 18. V. 1920, č. 353, jímž se provádí